

LBRIS

We know
books

Editor: Adrian Alexandru

NURCA

Dariusz Wolski

Toate drepturile rezervate

Copyright © 1993 Dariusz Wolski

© 2001 Editura ALEX-ALEX 2001

Comenzi telefonice: Editura Alex 2000, telefon 01-667.72.24

Această carte nu poate fi reprodusă integral sau parțial, prin mimeografie sau orice alte mijloace fără acordul scris al editurii.

Traducere: **Bogdan Chircea**

Redactor de carte: **Gabriela Dumitrescu**

Machetare și tehnoredactare: **Editura ALEX 2000**

Coperta: **Editura ALEX 2000**

2001

Dariusz Wolski

NURCA

Editura ALEX-ALEX 2001

CUPRINS

Capitolul 1: Să facem cunoștință cu nurca	7
1.1. Nurca standard	7
1.2. Nurcile mutante	11
1.3. Grupa nurcilor maro	11
1.4. Grupa nurcilor albastre	14
1.5. Grupa nurcilor albe	15
1.6. Nurcile mutante dominante	16
1.7. Mutații ce determină diluția culorii, dezvoltarea zonalității albe și a înspicării	17
1.8. Principalele combinații de nurci mutante	18
1.8.1. Variațiuni de combinare direcesive	18
1.8.2. Variațiuni de combinare trirecesive	20
1.8.3. Combinații tetrarecesive, combinații de mutante dominante și combinații de mutante recesive cu dominante	21
1.8.4. Combinații de mutante recesive cu dominante	21
Capitolul 2: Ferma de nurci	23
2.1. Amplasarea crescătoriilor de nurci. Adăposturi și anexe	23
2.1.1. Factorii de ordin topografic	25
2.1.2. Factori de ordin geologic	25
2.1.3. Factori de ordin hidrologic	26
2.2. Sectorul de producție	26
2.3. Sectorul de deservire	32

Capitolul 3: Reproducția la nurcă	38
3.1. Particularitățile procesului de reproducere la nurcă	39
3.2. Activitatea sexuală la nurcă	40
3.3. Sarcina la nurcă	43
3.4. Fecunditatea la nurcă, influență și ameliorare	43
3.5. Influența alimentației asupra fecundității la nurcă	45
3.6. Influența luminii asupra fertilității	47
3.7. Monta și procentul de fecunditate	49
3.8. Starea de sănătate a femelelor și fecunditatea	50
3.9. Fecunditatea masculilor	52
3.10. Gestația și fecunditatea	53
3.10.1. Reglarea hormonală a gestației la nurcă	54
3.10.2. Factorii genetici care influențează fecunditatea la nutrie	55
3.11. Prolificitatea la nurcă	55
3.12. Alți factori care influențează prolificitatea nurcii	59
3.12.1. Influența montei asupra prolificității	59
3.12.2. Influența masculilor asupra prolificității femelelor	62
3.13. Sisteme de ameliorare în creșterea nurcilor	64
3.13.1. Metode de selecție în ameliorarea nurcilor	65
3.13.2. Posibilități de ameliorare	67
Capitolul 4: Alimentația nurcilor	70
4.1. Elementele constitutive ale furajelor	72
4.2. Consumul specific al nurcilor	77
4.3. Alimentația nurcilor adulte în perioada de repaus	79
4.4. Alimentația nurcilor gestante	83
4.5. Alimentația femelelor în perioada de alăptare	85
4.6. Alimentația tineretului de nurcă	90
4.7. Frecvența furajării și a adăpării	96
4.8. Prepararea furajelor și consistența hranei	97
4.9. Coeficientul de utilizare a hranei	99
4.10. Proteinele și aminoacizii	100
4.11. Rolul energetic al furajelor	102

4.12. Relația energie-proteină	105
4.13. Carnea și subprodusele din carne	106
4.14. Subprodusele de pasăre	107
4.15. Ficatul	108
4.16. Peștele	110
4.17. Substanțele minerale	112
4.18. Grăsimile	113
4.19. Drojdia de bere	115
4.20. Antibioticele	116
4.21. Laptele și produsele lactate	117
4.22. Făinurile și amestecurile de cereale	118

NUTRIA

Georg Gabriel Kircher

Mascul	9-10 kg
Femelă	6-8 kg
Maturitate	12-15 luni
Gestație	4 luni
Două serii de pui	1 an
Total pui	15-18/an

**25-30 piei = 1 superhaină de blană de
20 milioane lei**

*Numai din nutrețuri, cereale, leguminoase și
subproduse!*

Dincolo de cheltuieli, care sunt ceva mai mari decât în cazul nutriilor, dar mai mici decât în cazul struțiilor, obținerea unor rezultate excepționale necesită muncă, atenție, scrupulozitate în ținerea evidenței animalelor și mai ales în hrănirea lor. Lucrul cel mai important în cazul nurcii este hrănirea. Dacă le veți asigura hrană suficientă și de calitate, aceste animale micițe vă pot aduce niște câștiguri cum nici nu ați visat vreodată.

Dincolo de campaniile organizațiilor pentru protecția animalelor, plăcerea celor cu bani face ca în continuare, o haină de nurcă să se afle în topul modei în înalta societate.

Pe piața internă și pe piața externă, blănurile de nurcă sunt foarte căutate și foarte bine plătite.

Editura ALEX-ALEX 2001 v-a oferit încă o șansă de a vă îmbunătăți viața. Avem în pregătire și alte cărți care cu siguranță vă vor interesa și pe care așteptăm să le solicitați prin cartea poștală.

Celor care o vor porni pe această cale după citirea acestei cărți le spunem că nu au absolut nimic de pierdut; dimpotrivă, vor avea numai de câștigat și le urăm **mult succes!**

Editura ALEX-ALEX 2001

Capitolul 1

SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ CU NURCA

1.1. Nurca standard

Nurca este un mamifer carnivor din familia *Mustelidae*, genul *Mustela*. Din genul *Mustela* fac parte două tipuri distincte și anume: *Mustela lutreola* și *Mustela vison*.

Mustela lutreola, sau nurca europeană, care în cea mai mare parte a fost exterminată din păcate, se mai întâlnește doar pe coasta europeană a Atlanticului și poate în România (Delta Dunării), Polonia și Rusia până la râurile Obi și Tobol.

Mustela vison, sau nurca americană, are ca arie de răspândire întreg teritoriul S.U.A., Canada și întreaga suprafață

a Alaskăi, până la strâmtoarea Behring. De cealaltă parte a acestei strâmtori, în Asia, se găsește nurca asiatică – o subspecie a nureii americane.

Condițiile oferite de mediul din aceste zone geografice (hrană, climă, condiții ecologice și altele), aflate în strânsă interdependență cu această specie, au determinat apariția în natură a unui număr mare de diversificări ale acestei specii, care se deosebesc unele de altele prin dimensiuni corporale, culoare, calitate a blănii și alte însușiri specifice.

Astăzi se cunosc aproximativ 14 linii naturale legate de zonele geografice în care au apărut. Prin combinarea acestor linii – în stare de captivitate – a apărut nurca în crescătorie. Dintre cele mai importante linii naturale care au concurat la formarea nureii americane de crescătorie sunt:

– *Mustela vison* (Schroeber) și *Mustela vison borealis* sau nurele estice, care sunt de culoare maro închis și sunt originare din Labrador și Noua Scoție, unde mai trăiesc și astăzi în libertate.

– *Mustela vison melampelus* (Elliot), sau nurele Kenai, sunt nure de talie mai mare și sunt originare din Alaska, unde mai trăiesc și astăzi în libertate.

– *Mustela vison ingens* (Osgood) și *Mustela vison nigrescens*, sau nurele de Alaska și Yukon, sunt nure de culoare închisă.

– *Mustela vison lacustris* (Preable) sau nurele de Yorkfort sau Hudson Bay, sunt nure de culoare foarte închisă.

– *Mustela vison vulgvagus*, sau nurca de Sontberu, are blana mai grosieră, de culoare mai deschisă. Trăiește și astăzi în libertate în Louisiana și Kentucky.

– *Mustela vison lefitera*, sau nurele de Mississippi și Arkansas, cu blana maro gălbuie și aspră.

– *Mustela vison lutensis*, sau nurca de Florida, este de culoare galbenă maronie.

– *Mustela vison energumenus* (Bangs) sau nurca de vest sau de Pacific, trăiește în sudul peninsulei Alaska.

– *Mustela vison asturiana* sau nurca de Sacramento.

– *Mustela vison nesolestes*, sau nurca de Island, trăiește și astăzi în arhipelagul Alexandriei.

– *Mustela vison eutreocephalus*, sunt nurele ce populează coasta sud-estică a SUA.

După cum se remarcă, nurca americană posedă numeroase linii naturale, ale căror caracteristici variază foarte puțin, dar în același timp au însușiri suficiente care să ne permită să le deosebim între ele.

Aceste nure trăiesc deci în nordul Statelor Unite și în Canada în marea lor majoritate. Cele mai valoroase tipuri de nure se găsesc în regiunile temperate, făcuroase și umede, caracteristice zonei marilor lacuri americane.

Dintre nurele asiatice, mai importante sunt nurele chinezești și japoneze:

Mustela vison stegmatrei, care este o nurcă de culoare brună roșcată, care trăiește în regiunea Shantung.

Mustela vison davidianus, care trăiește în regiunea fluviului Yangtze.

Mustela vison monpinensis, care trăiește în regiunea podișului Tibet.

Lutreola itaisi, este o nurcă de culoare maro strălucitoare, care trăiește în Japonia.

Nurca Standard este tipul de nurcă sălbatică, aclimatizată la viața în captivitate. Ea reprezintă tipul cel mai viguros și mai apreciat, atât pentru blana sa, cât și pentru rezistența sa la condițiile de mediu. La nurele Standard, culoarea învelișului pilos variază de la maro până aproape de negru. Capul, coada și membrele sunt mai închise la culoare de regulă. La majoritatea animalelor, părul de pe piept și abdomen este de culoare mult

mai deschisă, comparativ cu cel de pe spatele și lateralele animalului.

La marea majoritate a nurelor Standard, pe bărbie, pe gât și pe piept apar pete de culoare albă, de mărimi variabile, iar la unele animale apar dungii pe abdomen. Ochii, nasul și unghiile la aceste nureci sunt de culoare neagră maronie.

Culoarea nurecii Standard este dată de culoarea părului de acoperire, respectiv de partea terminală a firelor de puf. Comparativ cu părul, perii de acoperire au o bună uniformitate a culorii. Puful, în cea mai mare măsură, este de culoare maronie foarte deschisă. În cazuri foarte rare, culoarea părului poate fi aproape neagră sau gri curat cu reflexe albastrui.

În funcție de orientarea selecției, la nurecii Standard, în diferite crescătorii au apărut exemplare ce se deosebesc evident unele de altele, prin intensitatea tonului de culoare a spicului, a pufului, structura învelișului pilos etc., rezultând două tipuri: maro și negru.

Între aceste două tipuri apar diferențe mari nu numai la culoare și structura părului, dar și în ceea ce privește constituția și productivitatea.

Nurca de tip maro închis are o constituție mai robustă, corpul are lărgime mare și capul este mai masiv. Sunt rezistente la factorii externi și sunt cu mult mai prolifici. De asemenea, aceste nureci au spicul cu 2-3 mm mai lung decât cele negre, iar puful este ceva mai scurt în lungime față de spic, fapt care conferă blănii un aspect deosebit de mătășos și de pufos, făcând-o deosebit de atractivă din punct de vedere comercial. Nurecii de acest tip prezintă o mare variabilitate privind atât lungimea spicului cât și nuanța de culoare a pufului.

Nurecii de tip negru sunt mai puțin robuste, au o talie ceva mai mică și au o prolificitate mai redusă comparativ cu tipul maro închis. În terminologia țărilor occidentale, acest tip este cunoscut sub denumirea de nurcă dark (în lb. engleză *dark* = *închis*,

respectiv *Dark-Mink* = *nurca închisă la culoare*). Caracteristica de bază a tipului negru este structura deosebită a învelișului pilos. De asemenea, spicul acestui tip de animale are o lungime ceva mai redusă comparativ cu nurecii din tipul maro închis. Cea mai importantă însușire însă este reprezentată de variabilitatea redusă a lungimii spicului și a culorii pufului. Aspectul de blană tunsă, sau plușată, este consecința lungimii reduse a părului și a unei mari uniformități privind această însușire de lungime.

Varietățile cele mai apreciate ale acestui tip de nurcă – respectiv nurca *dark* – sunt cele americane, norvegiene, suedeze și finlandeze, toate caracterizate însă de o prolificitate ceva mai redusă.

În descendența nurecii negre apar adeseori, dacă nu chiar de cele mai multe ori, nurecii de culoare maro închis.

1.2. Nurecii mutante

Trecerea de la condițiile de viață în libertate naturală a nurecii sălbatică, la creșterea intensivă în captivitate, a determinat apariția în mod spontan a unor mutații de culoare.

La ora actuală se cunosc pentru nurcă 27 de mutații, dintre care 19 sunt recesive și 8 sunt dominante raportate la tipul sălbatic. Toate tipurile de mutații au apărut din nurca Standard și naturală, fiecare genă mutantă recesivă sau dominantă, posedă un corespondent dominant, respectiv recesiv, raportat la nurca Standard. Din cele 19 gene mutante recesive, 11 determină culoarea maro de diferite tonuri și nuanțe, 5 pe cea albastră, una pe cea albă de diferite nuanțe și două culoarea albă curată.

1.3. Grupa nurecii maro

Royal Pastel. Este una din cele mai răspândite culori ale nurecii. Ea a apărut în anul 1936, în Canada.